

τημα τοῦτο ὁ ἵππος ἐθέριζεν ἀπλητος τὰ φύλλα τῶν κορυφῶν, ἕως οὗ ὁ ἀναβάτης του κατώρθωσε ν' ἀρκύσει κλάδον δρυός, καὶ ν' ἀγκυροβολήσῃ.

Ὅταν ὁ ἵππος ἐπάτησε τὴν γῆν, τὸ ἀερόστατον, ὠθούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἠτοιμάζετο νὰ πεταῖξῃ ἐκ κείνου αὐτὸς ὁμοῦ ἐκάθησε, καὶ περιστείλας τοὺς πόδας, τὸ ἐκράτησε. Μετὰ ταῦτα ὁ Πουατεβίνος ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἵππου, τὸν ὠδήγησεν ὑγιᾶ καὶ καλῶς ἔχοντα εἰς τὸ ἵπποστάσιόν του περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἑμίσειαν.

Τὴν ἐπιπικον ταύτην ἀεροπορίαν, διεδέχθη μετὰ τινος ἡμέρας καὶ ἄλλη. * Ἐπειδὴ ἡ ἀτμοσφαῖρα, διηγεῖται ὁ ἴδιος Πουατεβίνος, ἦτον καθαρωτάτη, ἐβλεπόν ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας τὸ ἀτελεύτητον πανόραμα τῶν Παρισίων· τὰ ὑψηλότερα κτίρια μ' ἐφαίνοντο ὡς γραμμαὶ κάθετοι ἐπὶ πεδίου ὁμαλοῦ. Διαβάς ἔνωθεν τῶν Ἡλυτίων ἴδον, ὡς στιγμὴν, τὴν ἀνωψωθεῖσαν πρὸ ἐμοῦ σφαῖραν. Ἡ θριαμβικὴ ἀψὶς τοῦ Ἀσέρος καὶ οἱ γεώλοφοι τῆς Μουμάρτης ἐγένοντο μετ' ἑλίγον ἄραντοι, καὶ ἡ γῆ ὁμοίαζε πεδίαδιν ἀχανῆ καὶ ὁμαλωτάτην. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἵππος μου αὐτὸς, χωρὶς νὰ πάθῃ τι τὴν φορὰν ταύτην, ἐφαίνετο ὅτι περιεργάζετο τὸ ἀπέραντον ἐκεῖνο πανόραμα τὸ ὁποῖον ἴφρυνε ταχέως ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐνίοτε μόνον τὸ βίαιον τῶν κινήσεων του ἐδείκνυεν ὅτι προστίμα νὰ διατρέξῃ διαστήματα στερεώτερα ἀνέβην εἰς ὕψος 3,000 μέτρων, ἀλλὰ δὲν ἐδοκίμασα ψύχος.

Ὅταν ἐπανῆλθον εἰς τὴν γῆν, ὁ ἵππος μου ἀφῆκε βαθὺν στεναγμὸν εὐχαριστήσεως, καὶ ἔσπευσε νὰ λάβῃ, οὕτως εἰπεῖν, κατοχὴν τῶν ποδῶν του, σκιστῶν καὶ πατῶν εἰς διάφορα μέρη τὸ ἔδαφος. Ν. Δ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἐν Ἑλλάδι τὰ πολιτικὰ ζητήματα, ὅσον ἐπουσιώδη καὶ ἂν εἶναι, ἐπισκιάζουσι συνήθως ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ μὴ ἔχοντα σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν πολιτικὴν. Ταύτη παρατήρησις λυπηρὰ ἐγένετο παλλάκις καὶ ὑπ' ἄλλων καὶ ὑφ' ἡμῶν, καὶ ταύτην ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἀνανεώσωμεν κατὰ τὰς πρὸ ἐνὸς μηνὸς τελεσθεῖσας ἐνιαυσίους ἐξετάσεις τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κ. Γρ. Παπαδοπούλου. Αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο δημόσιοι, βραβεῖα καὶ ἐπαινοὶ ἀπενεμήθησαν μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος, γονεῖς, συγγενεῖς καὶ ξένοι συνέβρευσαν εἰς τὴν τελετὴν, καὶ ὁμοῦ ὁ τύπος ἐσιώπησεν, ἐνῶ ὠφείλε τοῦλάχιστον νὰ στιγματίσῃ τὴν ἀπουσίαν ὅλων ἀνελαιρέτως τῶν διευθυνόντων τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους παιδείαν ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων καταστήματος, τὸ ὁποῖον, ὅπως διοργανώθη καὶ ὅπως διοικεῖται, θέλει ἀφεύκτως λάβει πολλὴν καὶ σωτήριον ἐπιβροχὴν ἐπὶ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ μετὰ θάρρους αὕτη διαβεβαίωσις δὲν εἶναι τὸλμη παρακολουθήσαντες, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, τὴν πορείαν τῆς ἐν αὐτῷ διδασκαλίας, ἐπιστήσαντες ἰδίως τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν περὶ

τὰ ἦθη παιδαγωγίαν, παρευρεθέντες καὶ εἰς τὰς ἐξαμηνιαίας καὶ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, καθ' ἃς ἐπίσθημεν ἐκ συγκρίσεως περὶ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως, ἀπεκτήσαμεν πεποιθήσιν σταθερὰν, ὅτι οἱ φοιτῶντες εἰς αὐτὸ θέλουσι κατασταθῆ καὶ πεπαιδευμένοι καὶ χρηστοθήεις πολῖται.

Ὅτε πρὸ ἐνὸς ἔτους ὁ Κ. Παπαδοπούλος ἀνέλαβε μετ' ἄλλων τινῶν λογίων τὴν σύστασιν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, τὰ παραδείγματα ὅσα εἶχεν ὑπ' ὄψιν, δὲν ἦσαν τοιαῦτα ὅποια νὰ ἐνθαρρύνωσιν αὐτόν. Πολλὰ ἀπέκειραι συγκροτήσεως τοιαύτων σχολείων, καὶ τοὶ ἰδρυμένοι ἐπὶ βάσεων στενοτέρων καὶ ἤττον δαπανηρῶν, εἶχον γενεῖ, καὶ ὅλα σχεδὸν ἀπέτυχον. Καὶ ὁμοῦ δὲν ἠψύχησεν. Εὐτυχῆτας νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ μετ' ἐπιστάσιος τοὺς βροῦς καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀκμαϊότερων λυκείων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, κατ' ἀντιπαραβολὴν τῶν ἰδίων τῆς πατρίδος ἡμῶν περιστάσεων, καὶ μὴ φεισθεὶς μηδὲ μόχθων μηδὲ χρηματικῶν καταβολῶν, ἐθεμελίωσε τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον, ὅπου καὶ διακίτωνται καὶ ἐξωθεν φοιτῶσι παῖδες, ὑπέκοντες εἰς αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, καὶ ποριζόμενοι οὐ μόνον νοσητικὴν ἀλλὰ καὶ ψυχικὴν τροφήν, ἄνευ τῆς ὁποίας πολλάκις ἐκείνη ἀποβαίνει ἐπικίνδυνος καὶ ὀλεθρία.

Διὰ νὰ καταδείξωμεν, πρὸς γνῶσιν μάλιστα τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν, πῶς κατηρτίσθη καὶ διευθύνεται τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον, πῶς διδάσκονται τὰ μαθήματα, πῶς διεγείρεται ἡ αἰσίλα τῶν φοιτητῶν διὰ συστήματος συναγωνισμοῦ πρῶτην φορὰν εἰσαχθέντος εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα, πῶς ἐπιτηρεῖται ἡ ἠθικὴ, πῶς τρέφονται καὶ ἐξασκοῦνται οἱ μαθητεύοντες, ἠθέλομεν ἐμφιλογωρῆσαι εἰς λεπτομερείας τινὰς, εἰάν δὲν ἐξεδίδοτο διὰ τοῦ τύπου ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν 29 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ὁ Κ. Παπαδοπούλος. Ὁ λόγος αὐτός οὐδεμίαν περιέχει ὑπερβολὴν, δὲν συσκιάζει καμίαν ἐλλειψίν, δὲν ἐκτιμᾷ πλέον τοῦ ὄντος καμίαν προσπάθειαν ἢ καὶ θυσίαν γενομένην χάριν τῆς τελειοτέρας τῶν μαθητῶν διαπλάσεως, καὶ οἶδει ὑποσχέσεις βελτιώσεων τῶν ὁποίων τὴν πραγματοποίησιν δὲν δισταζόμεν νὰ πιστεύσωμεν, κρίνοντες ἐκ τῆς ἀκριβείας μεθ' ἧς ἐξεπληρώθησαν αἱ δοθεῖσαι τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ τοῦ προγράμματος τῶν ἰδρυτῶν.

Ὡς γονεῖς χρέας ἔχοντες νὰ μεριμνῶμεν περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων ἡμῶν, ὡς Ἕλληνες ἀγαπῶντες τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ γένους ἡμῶν, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας τὴν στερέωσιν καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου. Γνωρίζομεν τὰς δυσχερείας καὶ τὰς ζημίας εἰς ἃς ὑπόκεινται ὅλα τὰ νεόδημητα καταστήματα, καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι, ὅπου πάντα πλάσσονται, συντρέχονται καὶ ἐνισχύονται ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν μέσων τῶν ἰδιωτῶν, ὅπου τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα ἐπικρατοῦσι πολλάκις τῶν γενικῶν, οἱ ἰδρυταὶ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου ἐνδέχεται νὰ ἀναγκασθῶσι ν' ἀντιπαλαίσωσι καὶ πρὸς ἀντενεργείας. Ἄς μὴ ἀποκαρτερήσωσιν ὁμοῦ ὁ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας ζῆλος αὐτῶν θέλει ὑπερνικήσῃ καὶ ταύτας καὶ ἐκεῖνας· ἄς θεω-

ρώσι δὲ ὡς ἀμοιβὴν τὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς πολλοὶ καὶ ἐκ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος γονέων, ἀναθέτουσιν εἰς τὰς φροντίδας αὐτῶν τὰ τέχνα των.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς κόρη.

Εἰς τὴν Φρυγίαν ἄλλοτε
Ἡ κόρη τοῦ Ταντάου
Μορφὴν καὶ σχῆμα ἔλαβε
Τῆς πέτρας τῆς ἀλάου.
Καὶ χελιδῶν ἐπέτασε
Δειλὴ καὶ φοβισμένη,
Ἡ κόρη τοῦ Πανδίωνος
Ποτὲ διωκομένη.
Ἐγὼ δ' ἄς ἤμην κάτοπτρον,
Νὰ στρέψῃς νὰ σὲ βλέπω
Ἐγὼ ἄς ἤμην φόρεμα.
Τοὺς ὤμους σου νὰ σκέπω.
Ἄς ἤμην ὕδωρ, νὰ πίπτα.
Τὰς θείας καρτείας σου
Ἄς ἤμην μύρον, νὰ λειψα
Τ' ἀστράπτοντα μαλλιά σου.
Ταινία εἰς τὰ στήθη σου,
Ν' ἀκούω τοὺς παλμούς σου,
Καὶ λάμπων μαργαρίτης σου.
Τριγύρω τοῦ λαιμοῦ σου.
Ἄς ἤμην τέλος, κόρη μου,
Ἄς ἤμην σάνδαλόν σου,
Νὰ μὲ πατοῦν τὰ δάκτυλα
Κ' αἱ πτέρναι τῶν ποδῶν σου.

Σοφ. Κ. Καρύδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο ΠΟΛΥΓΥΝΑΙΟΣ. Εἰς πόλιν τινὰ τῆς Πενσυλβανίας, ἐν τῇ Ἀρκτώᾳ Ἀμερικῇ, ἐν παλαιῷ τινι νεκροταφείῳ, σώζονται ἑπτὰ μνήματα, κείμενα τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου, καὶ καλύπτοντα τοὺς νεκροὺς τοῦ ἐντίμου Ναθαναὴλ Θούρστων, καὶ τῶν ἐξ συζύγων του, ἀποθανόντων κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

1. Κυρία Βόστνυ Θούρστων, μεταστῆσα τοῦ βίου τούτου τὴν 25 Νοεμβρ. 1790, κατὰ τὸ 34 ἔτος τῆς ἡλικίας της.

2. Κυρία Μάρθα Θούρστων, ἀποβιώσασα τὴν 12 Μαΐου 1799, κατὰ τὸ 32 ἔτος τῆς ἡλικίας της.

3. Κυρία Ἰλδα Θούρστων, ἀποθανοῦσα εἰκοσιετραετῆς τὴν 8 Νοεμβρ. 1801.

4. Κυρία Κλαρίστα Θούρστων, ἀποθανοῦσα 36 ἐτῶν τὴν 14 Νοεμβρ. 1803.

5. Κυρία Μάρθα Θούρστων, ἀποθανοῦσα εἰκοσιπενταετῆς τὴν 30 Ἰουλίου 1804.

6. Κυρία Μαρία Θούρστων, ἀποθανοῦσα 27 ἐτῶν τὴν 3. Μαρτίου 1808.

Τελευταῖον φαίνεται καὶ τοῦ ἐντίμου Κ. Ναθαναὴλ ὁ τάφος, ἀποθανόντος τὴν 21 Νοεμβρ. 1811, εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν. Ἡ πέμπτη σύζυγός του, ἡ Μάρθα, ὑπανδρεύθη τὸν Θούρστων, καὶ ἀπέβιωσεν ἐντὸς ἑννέα μηνῶν μετὰ τὸν θάνατον τῆς προκατόχου της.

Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι ὅτι, ὅσῳ ἀπέθνησκον

αἱ σύζυγοι τοῦ μακαρίου ἐκείνου Ναθαναὴλ, τόσῳ αὐτὸς ἐφιλοτιμαίτο, (πρὸς τιμὴν βεβαίως τῆς μνήμης τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει.) νὰ νυμφεύεται νεωτέρας.

Αἱ ἀναξυρίδες τοῦ δουκὸς Οὐέλινγκτωνος. Περίεργός τις καὶ πολλὰ ἀστεῖα κωμῶδία διεδραματίσθη ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ, τῆς ὁποίας τὰ πρόσωπα ἦσαν ὁ ἀρχιστράτηγος Οὐέλινγκτων, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Λονδίνου, καὶ κυρία τις ὀνομαστὴ διὰ τὰ τυγγράμματά της, ἡ βοτανολόγος Loudon. Περιγεγραμμένη πρό τινος καιροῦ εἰς Ἀγγλίαν χάριν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων, καὶ φθάσασα εἰς μέρος ὅπου ὁ δούξ Οὐέλινγκτων ἔχει περίφημον δάσος δρυῶν (beeches), ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν παρακαλοῦσα νὰ τῇ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτάς. Ὁ δούξ, λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, προτήρμησεν ἀμέσως τὰ διοπτρά του ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ ἀναγνοὺς τὴν ὑπογραφήν, « C. J. Loudon, » ἐνόμισεν ὅτι αὐτὴ ἀνήκειν εἰς τὸν Charles-James ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Λονδίνου. Ἡ ὑπόθεσις δὲ αὐτῆ ἦτον τόσῳ μᾶλλον φυσικῆ, καθόσον οἱ χαρακτῆρες ὁμοιάζον εἰς ἄκρον τοὺς τοῦ μητροπολίτου, ὅστις συνειθίζει νὰ ὑπογράφεται πάντοτε « C. J. Loudon ». Παράδοξον δὲ ἐράνη εἰς τὸν δούκα ὅτι ὁ σεβασμιώτατος ἱεράρχης ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ τί ἐπεθύμει; Ἀνέγνω ἐν τάχει τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἶδεν ὅτι ὁ ἅγιος δεσπότης παρεκάλει νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσῃ τὰς ἀναξυρίδας του. (beesches). Εἶναι δύσκολον νὰ περιγράψωμεν τὸν θαυμασμὸν τὸν ὁποῖον ἠσθάνθη ὁ ἐνδοξος Στρατάρχης ὅταν ἶδε τὴν περίεργον τῆς αἰτήσεως νομίσας ὅμως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν κλεινῶν ἀναξυρίδων τὰς ὁποίας ἐφόρει εἰς Οὐατερλώ, ἔσπευτε ν' ἀπεστείλῃ αὐτάς πρὸς τὸν πανιερώτατον.

Ὁ ἱεράρχης, λαβὼν αὐτάς, ἔμεινε πολὺ τοῦ δουκὸς ἐκπτατικώτερος· καὶ ὅσῳ ἐσκέπτετο περὶ τῆς παραδόξου ταύτης ἀποστολῆς, τόσῳ εὗρισκε πιθανὸν ὅτι ἐβλάβησαν αἱ φρένες τοῦ ἐνδοξοῦ ἀρχιστρατῆγου. Ἀνέβη λοιπὸν ἀμέσως εἰς τὸ ὄχημά του, καὶ μεταβὰς δρομαίως εἰς τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν οἰκίαν, ἐκοινοποίησε πρὸς αὐτὸν τὰς ὑποψίας του. Ἀλλὰ καὶ ὁ δούξ Οὐέλινγκτων, σκερθεὶς ἐκτενέστερον περὶ τῆς παραδόξου αἰτήσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἐφθασεν εἰς τὸ ἴδιον συμπέρασμα, ὅτι δηλαδὴ, διεταράχθησαν τοῦ ἀγίου δεσπότη αἱ φρένες. Ἐθεώρησε λοιπὸν χρέος του νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὸν πρωθυπουργὸν περὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως ἐνὸς τῶν πρώτων ἀρχηγῶν τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἐφθασεν ἐγκαίρως, διότι ὁ λόρδος Ἰωάννης Ροσσελ καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ νὰ ἐξηγήσωσι τὸ μυστήριον τῶν ἀναξυρίδων. Τέλος πάντων διεσκεδάσθησαν τὰ σκότη, καὶ διευκρινίσθη τὸ πρᾶγμα. Ἀναγνωσθεῖσης μετὰ προσοχῆς τῆς ἐπιστολῆς, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ὑπογραφή δὲν ἦτον τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἀλλὰ τῆς κυρίας C. J. Loudon, καὶ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἀναξυρίδων ἀλλὰ περὶ τῶν δρυῶν τοῦ εὐγενοῦς δουκός. Εἶναι περιττὸν νὰ εἰπῶμεν ὅτι διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρόμου ἡ κυρία Loudon ἔλαβεν ἐπιστολὴν φιλοφρονεστάτην, δι' ἧς ἐδίδετο ἡ αἰτηθεῖσα ἀδεία.